

§. 90. *Стѣнитѣ на Іерихонъ падатъ самы.*

Имаше въ онѣзи мѣста градъ съ ѣкы стѣны и кулы, който са наричаше *Іерихонъ*, и мѣченъ за прѣвземанье. Но Іисусъ въ надѣжда на Божіята помощъ не удари на градътъ съ орѣжіе и съ силы, заповѣда само да носѣтъ ковчегътъ около стѣнитѣ и свещеннициѣ да тѣрбѣжтъ. Като обиколихъ съ ковчегътъ седемъ пѣти, тозъ часъ са съборихъ стѣнитѣ и кулитѣ, и подиръ туй градътъ са прѣвзе и са разграби. (Ис. ̑. 1—.).

§. 91. *Іисусъ възпира слънцето.*

Ханаанскитѣ царѣ като са съединихъ, излѣзохъ срѣщо Евреитѣ. А Богъ рече на Іисуса: „Не са бой отъ тѣхъ! побѣдата е твоя.“ Іисусъ слѣдователно нападнѣ на тѣхъ и гы обърнѣ на бѣгъ. Когато тѣ бѣгахъ паднѣхъ отъ небето камъни едри като градъ и мнозина убихъ. Но понеже приближаваше вечеръ прѣди да са свърше работата, Іисусъ заповѣда на слънцето да са спре. И наистина слънцето са спрѣ и деньтъ са прострѣ докато изгинѣ войската на противнициѣтъ. (Ис. ̑. 1—27.).

§. 92. *Іисусъ ввожда Евреитѣ въ обѣтованната земя и умира въ 3884 год.*

Като са надвихъ и покорихъ сичкитѣ народы на Палестына, Іисусъ въведе Евреитѣ въ опрѣдѣленната за тѣхно живѣлище земя, разподѣли на сѣко колѣно нивитѣ и градоветѣ, които обладахъ, и послѣ умрѣ. Подиръ туй върховната власть прѣминѣ на сѣднициѣ-